

استعداد دانشجویان با مشارکت‌های علمی شکوفا می‌شود

گروه علم: مدتی است با توسعه دوباره روابط ایران و اروپا، تلاش‌هایی برای افزایش بهبود ارتباط‌های علمی و اروپا صورت گرفته است. برای مثال چندی پیش وزیر علوم و تحقیقات فرانسه همراه با هیاتی از مدیران مراکز دانشگاهی و پژوهشی به ایران آمدند تا با همتایان ایرانی خود مذاکره کرده و زمینه تقویت همکاری‌های علمی و تبادل استاد و دانشجو را فراهم آورند. به همین مناسبت «فرانک پاکار»، یکی از استادان ریاضی پلی تکنیک فرانسه همراه با «ونسان برکنه»، راینز دوم سفارت فرانسه، میزبان تعدادی از خبرنگاران ایرانی بودند تا آنان را در جریان فعالیت‌های خود قرار داده و از اهمیت ارتباط‌های علمی بین‌المللی بگویند. «پارکار» در این دیدار گفت هم‌اکنون سطح روابط دانشگاهی ایران و فرانسه پایین است اما ابراز امیدواری کرد که با توجه به توانایی‌های دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی ایران، بتوان سطح این همکاری‌ها را افزایش داد. گفتنی است «فرانک پاکار»، استاد ریاضی پلی تکنیک و زمینه تخصصی او ارتباط هندسه و معادلات دیفرانسیل جزئی است. وی تاکنون سمت‌های مدیریتی بسیاری نیز داشته است. ازجمله پیش‌ازاین مدیر شبکه ریاضی فرانسه-برزیل بود که هدفش ارتقای همکاری‌های علمی بین دو کشور است. وی سال ۲۰۱۰ به پلی تکنیک پاریس رفته و هم‌اکنون معاون پژوهش این دانشگاه است. در ادامه گزاشی را از نشست خبرنگاران با هیأت فرانسوی می‌خوانید.

«فرانک پاکار»، استاد ریاضی پلی‌تکنیک، در آغاز سخنان خود به معرفی دانشگاه پلی‌تکنیک پرداخت و گفت: پلی‌تکنیک از قدیمی‌ترین و معتبرترین دانشگاه‌های فرانسه است که بسیاری از دانشمندان برجسته فرانسه در این دانشگاه تحصیل یا تدریس کردند باین‌همه آقای «پاکار» تاکید می‌کند این مدرسه با دانشگاه چندان بزرگ نیست و حدود سه هزار دانشجو دارد که همه آنها هم در مقاطع تحصیلات تکمیلی تحصیل می‌کنند. بیش از ۵۰۰ نفر آنها هم مشغول تحصیل در مقطع دکترا هستند. «پارکار» برای معرفی این دانشگاه می‌گوید یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های مدرسه پلی‌تکنیک، بین‌المللی بودن آن است و از تمام نقاط جهان دانشجو می‌پذیرد؛ البته دانشجویانی که در این دانشگاه تحصیل می‌کنند، گزینش می‌شوند، این‌ گزینش نیز از طریق برگزاری کنکور یا آزمون ورودی صورت می‌گیرد. «پاکار» یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های این دانشگاه را در اهمیت‌دادن آن به ریاضیات می‌داند و می‌گوید ریاضیات در این دانشگاه بسیار مهم است و دانشجویان برای تحصیل در بسیاری از رشته‌های این دانشگاه باید از زمینه‌های قوی در ریاضی برخوردار باشند.

ریاضی‌دانان، بنیان‌گذاران پلی‌تکنیک

آقای «پاکار» در پاسخ به این پرسش که چرا در پلی‌تکنیک این‌قدر به ریاضیات اهمیت می‌دهند، می‌گوید بنیان‌گذاران این دانشگاه ریاضی‌دان بودند و از همان اول نظرشان بر این بود که گزینش دانشجویان با توجه به سطح و پایه آنها در ریاضی باشد. پس از مدتی راجعه بدانی بزرگ به نام لاگرانژ در سال ۱۸۰۴ تأکید کرد ضرورت دارد که در انتخاب دانشجویان به ریاضیات توجه کنیم. از آن زمان به بعد دانشجویانی که می‌خواهند در پلی‌تکنیک تحصیل کنند، دست‌کم باید یک بار در آزمون ریاضی شرکت کنند؛ البته این‌گونه نیست که دانشجویان پس از آنکه در این آزمون قبول شدند، ریاضیات را کنار بگذارند بلکه در این دانشگاه‌ها ریاضی همیشه و همه‌جا با دانشجویان همراه است. دانشجویان در این دانشگاه، در هر رشته‌ای که تحصیل می‌کنند (از فیزیک و اقتصاد گرفته تا زیست‌شناسی)، به‌خوبی با ریاضیات آشنا هستند. وی در ادامه به افتخارات این دانشگاه اشاره کرد و گفت بسیاری از دانشمندان و مهندسان نامدار فرانسه، فارغ‌التحصیل از این دانشگاه هستند. افرادی است که «هائری پوآنکاره»، «سیمون بوآسون»، «هائری بکرل»، «کارنو»، «امپیر» و دیگران، آقای «ژان تیرول» که سال ۲۰۱۲ برنده جایزه نوبل اقتصاد شد، در این دانشگاه تحصیل کرد، مدیرعامل با روشای برخی از شرکت‌های بزرگ و معتبر هم از فارغ‌التحصیلان این دانشگاه هستند.

ایرانیان پلی‌تکنیک

با توجه به سابقه زیاد اینن دانشگاه و همچنین بین‌المللی‌بودن آن، ایرانیان زیادی نیز در این دانشگاه تحصیل کردند. آقای «پاکار» از این دانشجویان، به نیکی یاد می‌کند و می‌گوید دانشجویان ایرانی پلی‌تکنیک، دانشجویان برجسته و درخشانی بودند و بیشتر آنها، بعدها به علم گرایش پیدا کردند. از دانشجویان ایرانی که در پلی‌تکنیک تحصیل کردند می‌توان به «کاظم حسینی»، «محمدعلی صفی‌اصفیا»، «ابوالحسن بهینا»، «احمد زیرک‌زاده» و «محمدتقی ریاحی» اشاره کرد؛ البته آقای «پاکار» تاکید می‌کند با وجود سابقه طولانی و درخشان تحصیل دانشجویان ایرانی در دانشگاه پلی‌تکنیک فرانسه، در سال‌های اخیر به دلیل بسیار، از تعداد دانشجویان ایرانی در پلی‌تکنیک کاسته شد و به همین دلیل او در سال ۲۰۱۵ به ایران برگشت تا بتواند ارتباط بین پلی‌تکنیک و دانشگاه‌های ایران را تقویت کند.

شیوه‌های گزینش دانشجو

«پاکار» درباره شیوه‌های گزینش دانشجوی ایرانی برای پلی‌تکنیک می‌گوید ما چندین برنامه مختلف داریم. یکی از این برنامه‌ها ویژه رشته‌های مهندسی است. دانشجویان رشته‌های مهندسی برای قبولی در پلی‌تکنیک باید در آزمون ورودی یا کنکور شرکت کنند؛ البته برنامه‌هایی هم برای دانشجویان دوره دکترا داریم. درباره این دانشجویان، چیزی که بیشتر اهمیت دارد نتایج حاصل از پروژه‌های آنان است. دانشگاه پلی‌تکنیک هم‌اکنون با برخی از بهترین دانشگاه‌های ایران مانند تهران، امیرکبیر، شیراز و... در زمینه تبادل دانشجو همکاری می‌کند. «پاکار» درباره

عکس: آرئاس عکس ایران

دلیل انتخاب این دانشگاه برای برنامه تبادل دانشجو می‌گوید برای این کار دلایل زیادی وجود دارد از جمله اینکه ما از قدیم با این دانشگاه‌ها ارتباط داشتیم. برای مثال بسیاری از استادانی که در این دانشگاه‌ها تدریس می‌کنند در پلی‌تکنیک فرانسه تحصیل کرده‌اند. علاوه بر این همه می‌دانیم اینجا بهترین دانشگاه‌های ایران هستند. آقای «پاکار» درباره رابطه علمی طولانی دانشگاه ایران و فرانسه و همچنین تحصیل دانشجویان ایرانی در فرانسه می‌گوید من تجربه طولانی کار را با دانشجویان ایرانی داشته‌ام و در این مدت، ارتباط کار با دانشجویان برگزیده و خوب ایرانی برقرار بود. دانشجویان ایرانی، پروژه‌های حرفه‌ای و دقیقی را برای خودشان تعریف می‌کنند. دانشجویان ایرانی در کارشان بسیار مصمم هستند و تلاش می‌کنند پروژه‌هایشان را به نحو احسن به سرانجام برسانند. من از زمانی که رئیس بخش آموزش عالی و تحقیقات پلی‌تکنیک شدم، همه تلاشم این بود که سطح همکاری‌های خود را با دانشگاه‌های ایران ارتقا دهم.

پروش دانشجویان چندبغعی

«پاکار» درباره رشته‌هایی که در اینن دانشگاه تدریس می‌شود، می‌گوید ما در اصل یک مؤسسه علمی و تحقیقاتی هستیم و عمدتاً هم با دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های علمی و فناوری همکاری می‌کنیم ولی در ضمن باید دانست که می‌توان با بخش‌های دیگر مانند دانشده‌های علوم انسانی نیز همکاری کرد. هم‌اکنون نیز کارهایی دراین‌زمینه صورت گرفته است ولی جا دارد که تلاش‌های بیشتری انجام شود و این حوزه بیشتر گسترش پیدا کند؛ البته او تأکید می‌کند در پلی‌تکنیک، رشته‌های علوم انسانی ندارند و کسی از این دانشگاه در رشته‌های علوم انسانی فارغ‌التحصیل نمی‌شود ولی کسانی که می‌خواهند از پلی‌تکنیک فارغ‌التحصیل شوند باید علوم انسانی را هم یاد بگیرند؛ برای مثال حتی ریاضی‌دان‌های پلی‌تکنیک هم باید در کلاس‌های فلسفه، هنر و تاریخ باستان شرکت کنند. برای ما ایرانی‌ها که از همان دوره دبیرستان، علاقه به تخصصی شدن درس‌ها را در خود شکوفا می‌کنیم، الزام یک دانشجوی ریاضی به خواندن درس‌هایی درزمینه هنر یا تاریخ باستان کمی عجیب به نظر می‌رسد. آقای «پاکار» که متوجه تعجب حضار می‌شود تأکید می‌کند که در پلی‌تکنیک، ورزش هم اجباری است و هر دانشجویی پلی‌تکنیک موظف است

لزوم پیشرفت همه‌جانبه

عزم دولت فرانسه برای گسترش ارتباط‌های علمی

در این نشست «ونسان برکنه»، راینز دوم سفارت فرانسه در تهران، نیز حضور داشت. او درباره عزم دولت فرانسه برای برقراری و گسترش ارتباط‌های علمی با ایران گفت هم‌اکنون وزیر آموزش عالی و تحقیقات فرانسه همراه با مدیران بیش از ۲۰ مؤسسه علمی و پژوهشی فرانسه در تهران حضور دارند. وی تأکید کرد اکنون که قرار است بگرام در همه ابعاد و به ویژه ابعاد اقتصادی آن اجرا شود، مایه دلگرمی است. همین دیدار نشانگر آن است که از دید فرانسه برقراری روابط بین‌انسان‌ها و افزایش مبادلات علمی، موجب گسترش روابط دوجانبه خواهد شد. برکنه درباره احتمال ادامه‌داربودن این برنامه‌ها و چالش‌هایی که ارتباط علمی ایران و فرانسه را تهدید می‌کند، گفت یکی از چالش‌های علمی ما این است که تعداد استادان ایرانی و فرانسوی که هم‌دیگر را می‌شناسند و مایل‌اند با یکدیگر همکاری کنند، افزایش دهیم. متأسفانه در نسل جدید، استادان فرانسوی که ایران را بشناسند، چندان زیاد نیستند. به نظر ما اولین شرط و اولین گام در برقراری روابط بین دانشجویان آن است که خود استادان بتوانند با هم کار کنند. امضای قرارداد یا تفاهم‌نامه بین دانشگاه‌ها، فی‌نفسه کار بسیار خوبی است اما در نظر داشته باشید تا زمانی که استادانی نباشند که با یکدیگر همکاری کنند، امضای توافق‌نامه‌ها چندان مفید و ثمربخش نخواهد بود. پس بسیار ضروری است که زمینه‌های همکاری بین استادان را فراهم کنیم. وی در ارزیابی عملکرد استادان و پژوهشگران ایرانی مقیم فرانسه نیز گفت تا جایی که من می‌دانم، دانشجویان ایرانی دانشجویان بسیار خوبی هستند زیرا آموزش متوسطه در ایران از سطح کیفی بسیار خوبی برخوردار است که دانش‌آموزان را برای تحصیلات دانشگاهی به‌خوبی آماده می‌کند. به همین دلیل می‌توان گفت دانشجویان ایرانی از پشته‌اوه خوبی برای تحصیل در بهترین دانشگاه‌ها برخوردارند.

علم

درباره برنامه همکاری‌های بین‌المللی

شکوفای علمی

«پاکار» با اشاره به بهبود وضعیت علمی ایران در سال‌های اخیر می‌گوید برای مثال در ایران ریاضیات محض با احساس ناب بسیار پیشرفت کرده است. وضعیت ریاضیات محض در فرانسه هم خوب است اما مدتی است که ما همکاری‌هایمان را با مؤسسه‌های پژوهشی و همچنین بنگاه‌های اقتصادی گسترش دادیم تا ریاضیات کاربردی ما پیشرفت کند. این یکی از زمینه‌هایی است که ما می‌خواهیم در آن بیشتر فعالیت کنیم و همکاری‌های بیشتری با ایران داشته باشیم. اتفاقاً در سال آینده سمینار مشترک ریاضیات کاربردی با شرکت استادان ایرانی و فرانسوی در ایران برگزار می‌شود. وی در ادامه تأکید می‌کند در مدرسه یا دانشگاه پلی‌تکنیک، علوم، فناوری و مهندسی جایگاه بسیار مهمی دارد؛ درعین‌حال ما تلاش می‌کنیم با بنگاه‌های اقتصادی نیز همکاری‌هایی داشته باشیم. شاید بسیاری از دانشجویان ایرانی که در فرانسه در مقطع کارشناسی ارشد تحصیل می‌کنند، در فکر این نباشند که بعدها وارد فعالیت‌های بخش خصوصی شوند و بیشتر به موضوع پژوهش در دانشگاه بپردازند. شاید حدود یک‌سوم از دانشجویان ما در پلی‌تکنیک در آینده ادامه تحصیل دهند و دکترا بگیرند ولی بقیه جذب بازار کار می‌شوند. چون اینجا دانشجویانی هستند که از طریق کنکور گزینش شده‌اند و در نتیجه دانشجویان خیلی خوب و برجسته‌ای هستند، معمولاً هم در بخش خصوصی بسیار موفق‌اند.

معضل‌فر مغزها

در سال‌های اخیر بسیاری از دانشجویان ایرانی با موفقیت در مراحل تحصیل و پژوهش و نشان‌دادن توانایی‌های علمی خود جذب دانشگاه‌ها یا بازار کار کشورهای پیشرفته شدند. همین موضوع باعث شده است برخی از رسانه‌ها مدعی شوند برنامه‌هایی مانند الیپس‌اد یا تبادل استاد و دانشجو در حقیقت راهکار کشورهای غربی برای شناسایی استعدادهای علمی و جذب آنهاست. این افراد به فهرست بلندبالای الیپس‌ادی‌هایی که برای ادامه تحصیل به خارج از کشور رفتند و دیگر بازنگشتند، اشاره می‌کنند و در نهایت هم نتیجه می‌گیرند که ما باید مرادوات علمی خود با کشورهای دیگر را قطع کنیم. اما «پاکار» می‌گوید من چنین باواری ندارم و برای آنکه نظرش را بهتر تشریح کند، از خانم «مریم میرزاخانی»، ریاضی‌دان ایرانی که برنده جایزه فیلدز شده است، یاد می‌کند. او می‌گوید قطعاً خانم «میرزاخانی» در ایران دانشجویی بسیار بااستعدادی بوده و برای رسیدن به این جایگاه بسیار تلاش کرده است اما این پرسش هم مطرح می‌شود که آیا امکان داشت در ایران بماند و بتواند مهم‌ترین مسائل روز ریاضی را تشخیص دهد، آنها را حل کند و به جایگاه کنونی برسد. همیشه همین‌گونه است. بسیاری از دانشجویان در جایگاه خود می‌رختند اما برای اینکه باز هم پیشرفت کنند، لازم است به شهر یا کشوری دیگر بروند و توانایی خود را تکمیل کنند. امروزه جابه‌جاشدن دانشجویان بین کشورهای مختلف، موضوع پذیرفته‌شده جهانی است. ۲۰ سال پیش دانشجویان فرانسوی فقط در فرانسه تحصیل می‌کردند اما امروزه در همه جای دنیا هستند.

تنش‌های سیاسی مانع همکاری‌های علمی دانشمندان نمی‌شود

روابط ایران با کشورهای اروپایی در سال‌های اخیر با کمی اشکاک یا تنش‌های سیاسی همراه بوده است. در برخی از موارد این تنش‌های سیاسی گسترده‌تر شده و روی برخی از حوزه‌های دیگر هم تأثیر گذاشته است. با توجه به اینکه همیشه احتمال تقابل سیاسی بین کشورهای مختلف وجود دارد، آیا این امکان هم هست که روابط علمی و پژوهشی ایران و فرانسه بر اثر تنش‌های سیاسی، بی‌نتیجه رها شود؟ دکتر «پاکار» اصل وجود تنش‌های سیاسی را رد نمی‌کند ولی از زاویه‌ای دیگر به این ماجرا نگاه می‌کند. او می‌گوید اگر بخواهم از دید یک ریاضی‌دان به این پرسش پاسخ دهم، باید بگویم تجربه‌ام به من می‌گوید در هر صورت دانشمندان همیشه دوست دارند با هم کار کنند. نمی‌توان منکر وجود مشکلات یا تنش‌های سیاسی شد ولی این مشکلات مانع همکاری‌های علمی دانشمندان نمی‌شود. دانشمندان در همه حال تحقیق و پژوهش می‌کنند و مقاله‌های یکدیگر را می‌خوانند. بنابراین در بسیاری از شاخه‌ها و از جمله در علوم انسانی، با وجود مشکلات سیاسی، افراد علاقه‌مند هستند با یکدیگر همکاری کنند و عملاً هم در بسیاری از موارد نیز با یکدیگر همکاری می‌کنند. قطعا من نمی‌توانم مسائل سیاسی را حل کنم ولی هر بار که فرصتی دست دهد، تلاش می‌کنیم در عمل، وضعیتی را فراهم کنیم که مرادوات علمی ساده‌تر و آسان‌تر انجام شود.

پرش بی‌پاسخ

آیا اصولاًوضعیت آموزش و تحقیقات در دانشگاه‌های ایران پذیرفتنی است؟ آیا وضعیت آموزش و تحقیقات ایران با دانشگاه‌های کشورهای پیشرفته قابل رقایات یا قابل مقایسه است؟ آیا تحصیلات تکمیلی در ایران ضعف‌های آشکاری دارد؟ واقعیت این است که بله؛ به احتمال بسیار مشکلات زیادی دارد اما موضوعی این‌قدر مهم و البته این‌قدر گسترده چیزی نیست که بتوان آن را در یک نشست خبری کوتاه، بررسی و کالبدشکافی کرد. علاوه بر این نمی‌توان از خارجی‌هایی که برای جلب همکاری‌های علمی بین‌المللی به کشورمان آمده‌اند، انتظار داشت پیامدهای اظهار نظرهای این‌چنینی را ندانند یا بداندند و آنها را نادیده بگیرند. حتماً کسی که در بالاترین سمت‌های اجرایی و مدیریتی است، اینجا را می‌داند و رعایت می‌کند، به همین دلیل در پاسخ به این پرسش به ساعتش اشاره می‌کند و می‌گوید متأسفانه وقت گفت‌وگو به اتمام رسیده است.

علم

زاویه باز

روزمه آینده‌مان را نوشته‌ایم؟ از خود غافل نشویم

وحید شامخی*

اغلب ما آدم‌ها در مقاطعی از زندگی‌مان، به احساس روزمرگی دچار می‌شویم؛ روزها، ساعت‌ها، حتی دقیقه‌های تکراری... انگار جریان غالب دنیای امروز هم همین روزمرگی را از ما طلب می‌کند. سر این ساعت و دقیقه بیا، سر آن ساعت و دقیقه برو... ایمل‌هایت را چک کن، جلسات را شرکت کن... شب نیز به‌موقع بخواب تا صبح به‌موقع سر کار باشی... اینکه نظم خوب است یا بد، اصلاً مفهوم نظم چیست و این‌گونه مفاهیم، نکته‌ای نیست که در اینجا بخواهیم به آن بپردازیم. آنچه مسئله این چند خط است، آن است که چه می‌شود کرد تا از خود غافل نشویم؟ چه می‌شود کرد تا لحظات حس روزمرگی زندگی‌مان، لحظه‌لحظه رشد و پیشرفت زندگی‌مان باشد؟ خانم «دری کلارک» (Dorie Clark) که سال‌هاست در این ارتباط می‌نویسد و آموزش می‌دهد، در مقاله اخیر خود (دسامبر ۲۰۱۶) چند پیشنهاد را برای حل این مسئله ارائه می‌کند که شاید اشاره به آنها خالی از لطف نباشد.

یک اینکه، وقتی سرمان شلوغ می‌شود و به قول خودمان وقت سرخراندن نداریم، شاید اولین چیزی که کنار گذاشته می‌شود، فکر استراتژیک به آینده خودمان است. بدون اینکه به صورت منظم به درون خود بنگریم، ما‌ها و سال‌ها می‌گذرد و خود را در جایی می‌یابیم که شاید هیچ‌وقت نمی‌خواستیم آنجا باشیم. پس باید خود را مجبور کنیم زمانی را به فکرکردن بلندمدت برای خود بپردازیم. همان‌طور که اگر دوستی داریم که ما را به ورزش می‌برد یا بعضی اوقات ما او را به ورزش می‌بریم، بسیار مؤثرتر است تا وقتی که تنها بخواهیم عادت

ورزش‌کردن را در خود ایجاد کنیم. همین تکنیک نیز برای فکرکردن به آینده‌مان نیز مؤثر خواهد بود. البته انتخاب فرد مناسب نیز، خود مقوله درخورتوجهی است.

دوم اینکه، گام‌های بعدی خود را روشن کنیم. یکی از تکنیک‌هایی که در این زمینه می‌تواند مفید باشد، نوشتن رزومه آینده خود است. برای مثال فرض کنیم پنج سال آینده است و براساس آنچه برای خود می‌پسندیم، رزومه پنج سال آینده خود را بنویسیم. یکی از نکات جالب این کار، این است که باید کارها، فعالیت‌ها و پروژه‌های انجام‌شده در طول پنج سال آینده خودمان (مسیر رشد و توسعه خود را از این نقطه به جلو، به شکل یک خانه‌موزه تاریخی درآمده است و در آن، باید خود را به کارهای روزمره و روز و وقت محدودی داریم که می‌توانیم صرف کارهای روزمره کنیم یا از سبوی دیگر، چند پروژه یا فعالیت عمیق و ارزشمند داشته

باشیم که از هر فرصت مناسبی (که باید خود ایجاد کنیم) استفاده کنیم تا آنها را پیش ببریم. روزهای زندگی‌مان آن‌قدر شلوغ شده است که کسی به فکر توسعه فردی و رشد ما نیست و نخواهد بود، نه‌اینکه نخواهد؛ فرصت آن را ندارد. فکرکردن به آینده خودمان از آن مواردی است که هیچ‌وقت فوریت یا اجباری ندارد، از همین جهت است که بسیاری از افراد هیچ‌گاه در کل زندگی‌شان به صورت جدی، به آن فکر نمی‌کنند.

*** مشاور حوزه**

مدیریت استراتژیک کننولوژی

یادبود

مروری کوتاه بریک قرن زندگی «جان گلن» خداحافظ فضانورد کهنه‌کار

محمود اعجازی

بیکر «جان گلن»، فضانورد برجسته ناسا، روز یکشنبه گذشته در یک مراسم باشکوه و با بدرقه خانواده و جمعی از مقامات دولتی آمریکا در گورستان ملی آرلینگتون به خاک سپرده شد. «جان گلن» هشتم دسامبر ۲۰۱۶ در ۹۵ سالگی درگذشت. «جان هرشل گلن جونیور» (John Herschel Glenn Jr) متولد ۱۸ جولای ۱۹۲۱، خلبان و فضانورد برجسته آمریکا بود که سال‌ها نمایندگی مجلس سنا را نیز برعهده داشت. «جان گلن» در عرصه فضانوردی، فرد بسیار با تجربه‌ای بود، هرچند وی پنجمین فضانورد جهان و سومین آمریکایی‌ای بود که به فضا رفت، اما اولین آمریکایی بود که به مدار زمین رسید. او در سال ۱۹۶۲ سوار بر یک کپسول فضایی به نام «فرندشیپ ۷» به مدار رفت. «جان گلن» پس از ثبت رکورد سرعت در یک پرواز فرارقه‌رای به تیم مرکوری ۷ پیوست که اولین گروه از فضانوردان آمریکایی بودند. این هفت نفر یا گروه ۷ مرکوری، تنها کسانی بودند که با انواع فضاییماهای ناسا، مرکوری، جمنی، آپولو و شاتل‌های فضایی پرواز کردند. اعضای این گروه شامل «جان گلن»، «آلن شپرد» (نخستین آمریکایی در فضا)، «اس گریسم»، «اسکات کارپنتر»، «والتر شیرا» (تنها کسی که با هر سه فضاییما آپولو، مرکوری و جمنی به فضا رفته است)، «گوردون کوپر» (در ماموریتی شرکت کرد که برای نخستین‌بار هشت روز طول کشید) و «دک اسلینون» بودند. «گلن» روز دوم فوریه ۱۹۶۲ از کپک کاناورال فلوریدا با موشک اطلس به فضا پرتاب شد و کمتر از پنج ساعت در مدار بود. وی پس از بازنشستگی از فضانوردی در سال ۱۹۷۴ به‌عنوان نماینده حزب دموکرات از ایالت آهایو به سنا راه یافت و ۲۴ سال عضو مجلس سنا بود و سال ۱۹۹۹ از سنا کناره‌گیری کرد. نکته جالب درباره زندگی «جان گلن» این است که وی ۳۶ سال پس از پرواز تاریخی خود، بار دیگر به فضا رفت. او در سال ۱۹۹۸ در ۷۷سالگی نیز به فضا سفر کرد و این‌بار عنوان مسن‌ترین فضانورد را کسب کرد. گفته می‌شود «گلن» برای قانع‌کردن ناسا برای قبول این درخواست، گفته بود او را به‌عنوان «موش آزمایشگاهی» و برای بررسی آثار بی‌وزنی بر سالمندان به فضا بفرستند. به‌این‌ترتیب، اولین فضانورد آمریکایی تاکنون سالمندترین فردی است که به فضا رفته است. «جان گلن» در سال ۲۰۱۱ مدال طلای کنگره را (که بالاترین نشان افتخار غیرنظامی آمریکاست) دریافت کرد. یک سال بعد نیز با اعطای «مدال آزادی» به «جان گلن»، از فعالیت‌های وی تقدیر کردند. «باراک اوباما» از «جان گلن» به‌عنوان فردی یاد کرد که امید بیشتر به آینده را در دل آمریکاییان پدید آورد. «جان گلن» علاوه بر فعالیت‌های سیاسی و فضایی، تاجر موفق هم بود و توانست ثروت زیادی را به دست آورد. «جان گلن» از یک هفته قبل از مرگش در شهر کلمبوی ایالت اوهایو در بیمارستان بستری شده بود و درحالی درگذشت که فرزندان و همسرش، (که ۷۳سال با وی زندگی کرده بود)، در کنارش بودند. «گلن» در سال ۲۰۱۴ پس از انجام عمل تعویض دریچه قلب، دچار یک سکته جزئی نیز شده بود که بر بیابایی وی تأثیر گذاشت. ناسا در پیامی به مناسبت درگذشت «جان گلن» در توئیتر خود نوشت: «ما از فقدان سناتور جان گلن، نخستین آمریکایی‌ای که به مدار پرواز کرده بود، غمگین شدیم. او یک قهرمان آمریکایی واقعی بود. سفر بخیر جان گلن». گفتنی است «گلن» آخرین بازمانده از گروه هفت‌نفره فضانوردان اولیه ناسا بود. وی در فوریه ۱۹۶۲ در پروژه مرکوری، سوار بر فضاییما «فرندشیپ ۷» سه‌ماه به دور زمین گشت که چهار ساعت و ۵۵ دقیقه طول کشید و در نهایت به در اقیانوس اطلس فرود آمد. ماموریت فضایی «گلن» پس از ماموریت مداری دو فضانورد روسی انجام شد و به‌این‌ترتیب آمریکا به یک مدعی در رقابت فضایی با اتحاد جماهیر شوروی سابق تبدیل شد. «گلن» نیز با این سفر به یک قهرمان ملی تبدیل شد. وی پس از این سفر به‌قدری یک کشورش ارزشمند شد که دیگر اجازه پرواز موشکی را به وی نمی‌دادند و پس از آن، کارش را به‌عنوان مشاور ناسا آغاز کرد. وی در ۷۷ سالگی نیز در ماموریت STS-95 شرکت کرد و در نتیجه نامش به‌عنوان پیرترین فضانوردی که تاکنون به فضا رفته است، ثبت شد. او در سال ۱۹۴۳ با «نا مارگارت کاستور» که چند ماه از او بزرگ‌تر بود، ازدواج کرد و این ازدواج تا زمان درگذشتش در ماه فوریه سال جاری ادامه داشت. از «جان» و «نا گلن»، دو فرزند و دو نوه باقی مانده است.

در بسیاری از جوامع، معمولاً ازدواج‌ها چندان پایدار نیست و پس از مدتی به جدایی می‌انجامد. این موضوع درباره افراد سرشناس و نامدارن شدیدتر هم هست، اما ازدواج «جان گلن» ۷۳ سال دوام داشت. «چارلز بولدن»، از دوستان نزدیک «جان گلن» در ناسا، ازدواج «گلن» را الهام‌بخش همگان توصیف می‌کند. او می‌گوید هرکسی که می‌خواهد ازدواج کند، اول از همه باید در مدرسه آقا و خانم «گلن» ثبت‌نام کند چون آنها می‌توانند راز عشق بی‌پایان را برایشان بیان کنند. هم‌اکنون خانه کودکی «جان گلن» در نیوکنکورد به شکل یک خانه‌موزه تاریخی درآمده است و در آن فعالیت‌های آموزشی انجام می‌شود. در سال ۲۰۱۶، فرودگاه کلمبوی اوهایو که سال‌ها آن را به نام پورت کلمبو می‌نام رشتند، تغییر نام داد. اسم سال این فرودگاه تغییر کرد و آن را به نام رندی «فرودگاه بین‌المللی جان گلن کلمبو» می‌شناسند. وی پیش از تولد ۹۵ سالگی خود گفته بود که در زمان کودکی خود از این فرودگاه دیدار کرد که همین دیدار باعث شده شوق پرواز در او پدید آید.

این پایان تقدیر و تشکر از خدمات «جان گلن» نبود و سال‌های پایان عمرش، وی را بسیار گرامی داشتند. برای مثال مدال آزادی ریاست‌جمهوری و مدال طلای کنگره را به او اهدا کردند. آکادمی علوم و هنر نیز از وی تقدیر کرد. مرکز پژوهش‌های لوئیس در کلیولند را نیز مرکز پژوهش‌های «جان گلن» نامیدند. «جان گلن» گرچه بسیار عمر کرد، اما تا سال‌های پایانی عمرش سالم و سرزنده بود. در سال ۲۰۱۲ و یک هفته پیش از پنجاهمین سال پرواز فرندشیپ ۷، خبرنگاری به سراغش رفت تا از روزگار کنونی و خاطرات گذشته‌اش گزارشی بنویسد. خبرنگار در کمال تعجب دریافت، صدای فضانورد کهنه‌کار همچنان در ۹۰ سالگی رساست و هوش و حواسش سرچایش است، فقط این زوج پیر که دیگر توان پرواز نداشتند، هوایمیا شخصی دمو‌توره‌شان را فروختند. آنها سال‌ها از این هوایما در تعطیلات یا رفتن به سفرهای دور‌دوراز استفاده می‌کردند. البته خود آقای «گلن» تأکید کرد که درست که من هوایمیا را فروختم، ولی همچنان خلبان آماده‌ای هستم و مجوز پروازم اعتبار دارد. خداحافظ خلبان عاشق.